

IŠEIVIŲ DRAUGAS.

Skiriamas svėtimoj šaly gyvenantiems lietuviams

Adresas Redakcijos ir Administracijos: Rev. JOS. NORBUT, Mossend, Lanarkshire, Scotland.

No. 16.

18 LIEPOS, 1914m.

Vienas numeris 2d.

NUO REDAKCIJOS.

Išeivių Draugas eis du kartu į mėnesį: kas 1ą ir 3ią kiekvieno mėnesio subatą. Prenumerata metams 4/, pusmečiui 2/. Ta pati kaina visur.

Laikas jau atnaujinti

prenumeratą visiems tiems, kurie užsisakė „Išeivių Draugą“ pusei metų.

No. 17 „IŠEIVIŲ DRAUGO“
išeis 25 LIEPOS.

PAMALDŲ- TVARKA.

1. Old Cumnock (Auchinleck)—25 Liepos nuo 6 v. v. 26 ir 27 Liepos iš ryto klausys išpažintįs kun. Šveistris. 26 Liepos ant 1 v. po pietų pamaldos, po pamaldų susirinkimas.

2. Uddingston—26 Liepos kun. Norbutas klausys išpažintįs iš ryto nuo 9 ir pamaldos ant 1 v.

3. Craigneuk—25 Liepos nuo 6 v. v. klausys išpažintįs kun. Norbutas ir 26 Liepos pamaldos. Po pamaldų-susirinkimas. 1 ir 2 Rugpjūčio Glasgow'e kaip paprastai, 1 ir 2 Rugpjūčio Carfine kaip paprastai.

Telefono No. 3453 Central.

Telegrammons adresas: "Thoslyn," Glasgow

T. LLEWELYN DAVIES ir Co.

Tarptautiškas bankierius ir piningų mainytojas. - -

Geriausia vieta, kur gali išmainyti piningus ant rusiškų, amerikoniškų ir kitokių.

Važiuojantieji į Lietuvą ar Ameriką gali patogiau mainyti piningus.

21 Queen St., GLASGOW

(prie pat Argyle Street).

Po priežiūra T. LLEWELYN DANIES.

Virš 21 metų buvusio pas Cook's Buchanan Street užvaizda bankinio skyriaus.

Didelis Blaivybės Draugijos mitingas bus Glasgow'e 15 Rugpjūčio tuoj po Žolinės iškilmingų pamaldų. Kuopų valdybos privalo pasirupinti išrinkti delegatus ant to svarbaus mitingo. Ateinančiame „Iš. Dr.“ N. tilps „Blaivybės Draugijos“ Centro Valdybos atskaita pilna nuokun. Kemišio palikto rokundo pradedant.

Apie Parapijinės Draugijos mitingą pranešim kitame N.

Šiais metais Š. L. Katalikų Labdaringoji Draugija 21 Liepos rengia didžiausius tripus į Orphanage, Lanark. Vieta parinkta labai daili. Gražiausias didelis parkas su vieta žaidimams patogiai įtaisyta. Senoviškas vienas iš gražiausių ir didžiausių klostorių. Gegužinę lydės puiki patriubočių banda apie 20 instrumentų. Biletus galima gauti pas kolektorius ir ant stočių Blantyre, Hamilton, Motherwell, Mossend ir Holytown, ypač atvažiavusiems iš toliaus: Stoneyburn, Shotts, Glasgow ir kitur.

Teko girdėti, kad šiais metais važiuoti rengiasi ypač daug lietuvių dėl vietos gražumo ir pigumo biletų (suaugusiems 2/2, mažiems 1/.) Daug yra jau užprašytų atskirų vagonų salionų. Paskutinė diena užprašyti salionams—subatos rytas prieš 12 val. Salione turi tilpti 20 žmonių po 2/8 skaitant nuo galvos, ar £2 13s 4d už vagoną.

Trukinyš išeis iš Blantyre ant 7-15 ryto, sustos Hamilton'e ant 7-25, Motherwell 7-35, Mossend 7-40, Holytown 7-50.

Gegužinės aprašymas tilps sekančiame numeryje.

TVARKYKIM LABDARINGĄJĄ DRAUGIJĄ.

Lietuviai labai duosnus. Tik duosnumas tas tankiai yra betvarkis. Duodama tam kas prašo, neatsižūrint į tą kam auka bus sunaudota. Prašo koki apšvietos draugija—duoti apšvietos draugijai, prašo cecilikiško laikraščio agentas—duoti jam irgi, prašo suvargėlis maistui—neatsakyti jam, renka koks pijuokelis „skuneriui“—

sušelpiti ir jį. Toks betvarkis davimas yra peiktinas, kadangi piningas uždirbamas sunkiai ir duodas privalo atsižūrėti kokiems tikslams jo auka bus naudojama, kad vietoj gero, nebūtų tik pagelba girtuokliams, tinginiams ar katalikų tikybos griovimui.

Čionai bus kalba labiausiai apie pavienių žmonių šelpimą.

Turim mes nemažai suvargusių žmonių, kuriuos reikia šelpiti, nes kitaip jie turėtų badu mirti. Daugumas reikalaujančių labdarystės žmonių suvargsta per savo kaltybę, girtuokliavimą, ištvirkimą ar apsilaidimą, nečėdant skatiko ir neapdraudžiant savęs pašalpinėse draugijose. Betgi yra žmonių ir nekaltai, per nelaimę suvargusių, kaip antai nemažai ilgomis ligomis sergančių, našlių ir gyvnašlių didelėmis šeimynomis apsunkintų ir t.t. Šiokių ar kitokių būdu suvargęs žmogus į žemę negi lįsi, turi eiti kalėduodamas. Iki šiol taip ir budavo, kad suvargusieji žmonės patis, arba per kitus apkalėduodavo lietuvių kolonijas. Iš taip surinktų piningų nevisad rinkikai priguliničiai pasinaudavo: neretai aukas pragrėš ar kitaip praleidęs rinkikas už poros sąvaičių vėl traukdavo kalėduoti. Tankus aukų rinkimai pradėjo visiems nusibosti, ir jau dabar ne taip lengva aukas surinkti: jei dar liežuvį rinkikas gerą turi—tai šiek tiek surenkama, o jei ne tai ne vaikščiojimas nepasimoka. Gerą liežuvį turi ne visad tas, kuris labiausiai šelpimo vertas, kartais iškalbus tinginys gali surinkti sau daugiau, neg didžiausias neturintis iškalbos vargšas. Kaip gi sukontroliuoti pavargelius, sutvarkyti jų šelpimą? Kaip, pavyzdžiu, tokių aukų rinkiko reikalus galėtų žinoti tolimesnių kolonijų lietuviai? Atsakymas čia tegali būti—per paliudijimus. Bet kas tuos paliudijimus galėtų išduoti? Geriausiai visur užsitikiama lietuviui-kunigui, bet vienas kunigas negi gali visus žmones pažinti, negi gali ramiai sąžines duoti paliudijimus nebūdamas tikru, kaip piningai bus suvartojami. Tokių vargšų, ką surinkę piningus ne reikalams skiria, bet tuoj neša į karčėmą, žinome esant

daugybei. Reikalinga, kad ne vien pats labdaringumo reikalas, rinkiko tikras vargas būtų paliudytas, bet ir aukų suvartojimas pridabotas, sukontroliuotas. Tai darbas ne vien kunigų, kurie turi ir be to per daug visokių įvairiausių priedermių; sukontroliuoti aukų rinkimą ir suvartojimą tegalėtų tam tyčia lietuvių iš įvairiausių kolonijų sudarytas komitetas. Kiekviena kolonija galėtų išsirinkti sau nuolatinį Labdaringos Dr. Komiteto narį, kurs prisiejęs reikalui, galėtų duoti apie savo kolonijos narius paliudijimus centro valdybai, kuri galėtų susidėti bent iš trijų žmonių. Centro Valdyba iš savo pusės pavestų komiteto nariams ar tam tyčia parinktiems žmonėms aukas rinkti, gi surinkus neišduotų tuoj visų piningų į rankas suvargusiųjų, bet arba dalimis kas savaitę, arba, jei reikalas būtų, išpirktų kelionei į Lietuvą biletą. Be to komiteto nariai galėtų progai pasitaikinus, per pamaldas bažnyčiose, kai kada per susirinkimus ir t.t. Labdarinėjai Draugijai aukas rinkti. Dabar matome keistą apsišėkimą: per katalikų krikštynas, vestuves, (jei nekatalikų—tai kam tad būtų tos Bažnyčios apeigos, tie Sakramantai veidmainingai priimti) per šiaip jau susirinkimus labai tankiai renkamos aukos prieškatalikiškais tikslams. Visvien, kaip kad priešikui, kurs stengiasi mus iš tikybės gerybių apipliešti ir sužeisti, dar patis bruktumėm į rankas viedžą, kad pasakytumėm jam: šia tau piningai—pirk sau ginklus, kuriais paskiaus mane užpuldinėsi. Tokį žmogų pavadintumėm arba bepročiu, arba visai menkai susipratimo turinčiu. Škotijos katalikai kaip tik gan tankiai aukomis savo priešus šelpia. Čia būtų pageidaujama tą norą aukavimų išnaudoti geriems tikslams, užkirsti kelią blogiems. Pavyzdžiu, koks socialistelis prašo aukų kokiam prieštikybiniam laikraštukui, kokiam priešingai propagandai ar šiaip jau bombų mėtytojų sušelpimui: kas nors iš susirinkusiųjų galėtų atkirsti:—Kam mums šelpiti savo priešus, kad turim ir be to reikalų? Dėkim aukas labdarystei. Taip surinktas aukas galėtų būti siunčiamos ar tiesiai L.D. centro valdybai, ar per L. Dr. Komiteto savo kolonijos narį.

(Pabaiga straipsnio ir L.Dr. atskaita tilps sekančiame numeryje.)

SMULKIOS ZINIOS.

Glasgowe ir kituose žymesniuose Škotijos miestuose lankėsi Anglijos karalius nuo 6 iki 11 Liepos. 13 grįžo į Londoną. Jo kelionė jam pačiam tur but daug malonumo suteikti negalėjo: visur suvaržytam rodytis sulig iškalno nustatytos programos, kur kiekviena sekunda laiko aprokuota, i kelias minutes aplankyti didžiausias istaigas ar miestus, pagaliao dar bijoti suffragiečių, kurios iš kelių atvejų karalių užkabino, mėtė i jį proklamacijomis — tai nelabai smagu. Karalių sutikti visur buvo prisigrudusios minios, plačiausios Glasgovo gatvės buvo taip užkimštos žmonių, kad vargas net buvo prasigrusti praeiviams.

Streikavo Woolwich'o ginklų dirbtuvių darbininkai. Dabar jau susitaikinta.

Taip pat kilo streikas Coursington, Motherwell, anglių kasyklos darbininkų tarpe.

15 Liepos vėl buvo susirinkę atstovai angliakasių ir kasyklų savininkų North British Hotel, Glasgow, pasitarti apie numažinimą angliakasiams uždarbio. Kasyklų savininkai reikalavo dar numažinti uždarbį, kurs dabar jau davestas iki 7 šilingų. Darbininkų atstovai nesutiko ant mažesnio per 7-š. i dieną mokesčio. Tarybos nuėjo niekais. Nutarta iš naujo susirinkti 30 Liepos

Prancuzijoje ant upės Loire krantų, pagal Charolles, kilo smarki batalija tarpe... cigonų. Nuo senų laikų viena cigonų kompanija pykosi su kita, abidvi buvo pasižadėjusi progai pasitaikinus savo priešininkę išnaikinti. 12 Liepos kompaniji netikėtai susitiko ir puolė viena ant kitos: mušij dalyvavo apie 120 apsiginklavusių šaudyklėmis, revolveriais ir peiliais cigonų. Būrys atvykusios policijos vos išstengė mušį pertraukti. Daug sužeistų. Kiti jau mirė nuo žaizdų.

Ypatinga istorija atsitiko ati Londonderry (Ireland), kur buvo valdžios suimta apie šimtas šaudyklų, vežamų Ulsterio liuosnoriams. 11 Liepos valdžia norėjo suimtas šaudyklės nugabenti i Dublin'ą. Tečiaus dasigirdus, kad ulsteriečiai kėtina užpulti traukinį — pasiuntė šaudyklės angščiau paskirto laiko kitu traukiniu ir kitais tolimesniais keliais. Ulsteriečiai užpuolė traukinį, kuris ketino vežti šaudyklės, o tų neradę ir sužinoję dalyką palaukė ant artimos stoties, pro kurią turėjo eiti pirmiaus išėjęs traukinys (kurs turėjo padaryti didelį vyngį. Traukiniui sustojus apie šimta apsiginklavusių revolveriais ir peiliais ulsteriečių užpuolė sargybą (10 žmonių) ir atėmė visas vežamas šaudyklės — pasisliepė. Policija nedrįso jų vyti.

§ § §

Anglių kasyklų savininkai nutarė uždaryti visas kasyklas ant rytojaus po tos dienos, kada angliakasiai, nutarę keturių dienų darbą i savaitę, pirmą kartą, nepaprasta iš seniau dieną, neis i darbą.

4 Liepos tula moterelė norėjusi prieiti prie anglių karaliaus, bet likosi suimta. Pas jos atrasta kišeniuje užtaisytas revolveris. Ji sakosi norėjusi karalių parduoti kokius ten namus. Ir Anglijos karaliui kartais prisieina už savo gyvybę drebėti.

Gudijoje tula moterelė nudurusi garsų senį — šarlataną Rasputiną už tai kad jis skelbėsis pranašu, o buvo vien suvedžiutoju, kaip aiškino kaltininkė.

Tulas italijonas Simonas Pianeti arti miesto Bergamo (Italijoje) 14 Liepos pagriebęs šaudyklę nušovė 8 žmones, matyt igavęs proto pamišimą. Pats pasisliepė kalnuose. Kareiviai jo jiesko.

Gudijoje viešpatauja dabar kuodidžiausieji karščiai ir sausas oras. Daugybė vietų išdegė miškai. Nuostoliai milžiniški. Gaisrai miškų taip tankus ir taip jų daug, kad virto didele žmonių nelaimė. Pagal Peterburgo užsidedę torfas ir ko neišprogdino Slisselburgo tvirtovės parako sandelius: vos išstengta apsaugoti. Miškams degant kai kur apdega ir javai ant laukų ir budinkai.

5 Liepos Bernime, arti Spandau, (Vokietijoje) darbininkai dirbė lauką pamatė, kad telegrafo dratas nutruko ir vienas galas nusviro žemyn. Norėdami išmėginti elektrikos spēkas ant savės darbininkai sukibo rankomis vienas už kito, sudarę gyvą lenciugą iš 11 žmonių. Vienas nutvėrė dratą už galo. Bet tuo tarpu elektrika perėjo visus ir visi krito kaip žaibu nutrenkti. Atrasta 5 negyvais, 6 žmonės sunkiai sužeistais. Prasti juokai su elektros spēka.

Kinuose buvo kilęs maištas kareivių tarpe. Dalis maištininkų išbėgo i Mongoliją, o apie 200 žmonių suviliojo valdžią, pažadėdama dovanoti kalčią, dar išmokėti 2-ju mėnesių algą ir be užmokesčio nuvežti namuon. Bet pavaižavus šiek tiek traukiniu visi prasikaltusieji išvesta i lauką. Valdžia prisiuntė iš miesto savo kareivius ir grašidama atsakomybe privertė šauti i maištininkus. Tokiu budu užmušta apie 120 kiniečių, kiti spējo pabėgti ir pasisliepti. Žiaurus valdžios pasielgimas sujudino net ramius kiniečius.

Meksikoj Huerta atsisakęs nuo prezidentistės, buk kėtinąs jau bėgti iš sostinės, bet bėgti jis „žada“ jau arti metal, o vis dar tebesti ant vietos. Revoluicionieriai labai pasėkmingai su juo kariauja, vis naujus miestus užgriebia. Šiaip ar kitaip, matyt, dar laikraščiams prisieis apie Huertą rašyti.

LIETUVIAI ŠKOTIJOJ.

II.—LANARKSHIRE.

Lietuviai keliaudami svetur jiesko uždarbių ir spiečiasi labiausia tenai, kur daugiau darbų, kur pramonija labiau pakilus.

Pramonijos žvilgsniu visojoj Škotijoje svarbiausią vietą užima Lanarkshire apskritis, kur randasi ir turtingiausias fabrikos-dirbtuvės, ir anglių kasyklos, kaip sakosi, ant kiekvieno žingsnio, ir daugiausiai miestų — miestelių. Pats milžiniškas Glasgow, galima sakyti, išdygo ant to apskričio žemės, nors, žinoma, administrativiniu žvilgsniu milijoninis miestas priklauso pats sau, turi savyvaldą. Visą Lanarkshire šalis išrodo tarsi vienu nuolatinu didžiausiu miestu, taip ji tirštai apgyventa: čia paprastai miestelis jungiasi su miesteliu, kad kartais sunku yra pasakyti kur užsibaigė vienas ir prasidėjo kitas, tęsiasi beveik nepertraukiamu grindinių (lenciugu), o tų didesnių ir mažesnių miestų-miestelių daugybės.

Gal but to dėlei Lanarkshire apskritij randasi visos didžiausios lietuvių kolonijos. Nekalbant apie patį Glasgowa prie to apskričio pri-

guli: Bellshill, Blantyre, Burnbank, Calderbank, Carfin, Carnbroe, Coatbridge, Craigneuk, Glenboig, Hamilton, Holytown, Mossend, Motherwell, Muir (View) Park, Palace, Plains, Shotts, Uddingston ir Wishaw.

Aprašinėjant Lanarkshire lietuvių kolonijas prisilaikysim tokios tvarkos, koki pasirodys patogiausia, atsižvelgiant i vietų geografinį padėjimą, kaimynystę vienos kitai ir t. t.

1.—HAMILTON.

Hamiltono miestas — iš senovės garsus ir svarbus dabar, tiesa, jau nebeaugęs taip sparčiai, betgi palaikomas anglių kasyklomis ir prėkyba. Lietuvių čia randasi 185 dušios, sulyg kun. Kemėsio sarašo; tame skaitliuje vyrų 64, moterų 42 ir 79 vaikai; 38 vyrai gyvena su savo šeimynomis. Visi lietuviai čia dirba prie anglių kasyklų; darbai ir uždariai budavo vidutiniški, tik pastaruojų metu, kaip ir visoj Škotijoje, žymiai buvo susilpnėję.

Apie pačius lietuvius, netekus arčiaus patyrti, negalima daug ką ir parašyti: žinoma tik, kad ir čionai esama visokių, labiau dorų ir mažiau dorų, prisilaikančių blaiviai ir stipriai gerenčių, atlikinėjančių savo dvasiškas priedermes ir niekad i bažnyčią nevaikštinėjančių. Dauguma tečiaus nesišalina nė nuo katalikiškų draugijų, nė nuo geresnių laikraščijų. Čia savo skyrius turi „Šv. Kazimiero Parapijinė Draugija“, „Š.-L.-Katalikų Pašalpos“ ir „Blaivybės.“ Prie parapijinės priguli apie du trečdaliu visų lietuvių. Bet ir kitur atsiranda tokių, ką tik tada prisideda prie parapijos, kai koki bėda prispaudžia: reikia vesti moterį, gauti paliudijimą, šauktis kitokios kunigo pagalbos. Mažiausiai narių turi „Blaivybės Draugijos“ skyrius ir nestebėtina: kitas ir negeria dar, o neprisirengia prie draugijos prisidėti, gi nemažai yra ir svaigalų mylėtojų. Pastaraisiais laikais betgi kad ir palengva girtuokliavimas mažėja. Be to čia seniau gyvavo „socialistų“ pašalpinės skyrius ir, rodos, keli buvo prie „sajungos“ prisidėję, betgi, „socialistams“ čia nekaip sekasi. Keli žmonės sutarę dar steigti kaž kokią draugiją „jaunųjų“, kurios keistas uždardijimas neduoda sprėsti nė apie jos tikslą nė apie jos pakraipą. Bent kitur panašios draugijos neatnešdavo lig šiol jokios naudos, vien ardant katalikų vienybę. Tečiaus tos draugijos ateisiantieji darbai geriausiai duos sprėsti apie jos vertę.

Iš laikraščijų daugiausiai čia skaitomas „Iševių Draugas“, nuo 20 iki 30 ekzemplierių, be to pareina dar keli kiti iš Lietuvos ir Amerikos. Kiek skaitoma prieškatalikiška spauda sunku pasakyti, bet sprėdžiant iš kitų laikraščijų praplatinimo matyt, kad čia „socializmui“ nelab sekasi. Vienas Hamilton'o lietuvis turi savo duonos keptuvę, sekasi jam, rodos, neblogai.

Visus dvasiškus lietuvių reikalus aprupina lietuvis kunigas; seniau pačiame Hamilton'e budavo laikomos lietuviams pamaldos o nekuri laiką net ant vietos gyvendavo lietuvis-kunigas (Čiuberkis). Dabar ant pamaldų nueinama i Burnbank'o bažnyčią.

MARGUMYNAI.

Antgalo „amerikonckas spykierius“ pasirodė su savo iškalba ir išauklėjimu „R-nio“ No. 14. Iškoliojės p. M. Yčą („amerikonckiams“ viskas užkliuva, net už šimtą mylių gyvena žmonės), kaip tik vieni, „socialistai“

moka, kunigus išvadines bedieviai kam jie kviečia „bambizus“ laikyt, katalikams prakalbas, o ne kviečia „amerikoncko Džian-Bambos,“ pabaręs juos už didelius jų pilvus, antgalo pagiria „socialistą,“ kurs del „idėjos,“ kad nusilpinus buržuazišką valdžią, ema nuo jos didžiausias algas. Tik baimė tos valdžios tur but taip nusilpnino „amerikončko“ samonę, kad jis visai užmiršo:

1—Jog p. M. Yčas—advokatas ir lietuvių atstovas Dumoje niekad nė nebuvo: pastorium ir kad jo i Škotiją „bediešvikieji“ kunigai ne kviečia aiškinti katekizmo, kuri gaila kad „amerikonckas“ nepanorėjo peržiūrėti. Jei ir atvažiuos čia p. Martynas Yčas, tai apšvietos ir politikos reikalais ir jei jo „socialistai“ taip bijosi, tai galės tam laikui išvažiuoti kur sau ant poilsio.

2—Jog Škotijos lietuvių kunigai negali perdaug pasigirti „pilvais,“ juos pakelia gal lengviau net už skystus socialistelius.

3—Jog girtuoklis irgi kartais sakosi gerias del blaivybės idėjos: gerdamas „silpnina“ buržuazišką alkoholį; „socialistas“ ema algą irgi „idėjai,“ silpnindamas buržuazišką valdžią.

Be to „spykierius“ giriasi buk „socialistai“ geriau gyveną už katalikus, bet gyvenimas kaip tik parodo, kad „socialistai“ teranda sau pasekėjų daugiausiai tarpe tamsiausio ir labiau ištvirkusio jaunimo: tie patis žmonės sumitę ir priejė i protą pasimeta labai tankiai su socializmu ir pradeda vėl pildyti tikybos priedermes; vargo ar ligos prispausti, kada vėjai išėina iš galvos, irgi tankiausiai šaukiasi bažnyčios pagalbos (kaip pav., sulyg „Iliustruotwana Gazeta Polska“ garsus socialistas V. Reger kreipėsi su vieša išpažinčia Vyskupui Pelčarui Lenkijoje), kaip Škotijoje beveik kožnas žmogus gali nurodyti pavyzdžius. Girtis valia, ale kas patikės?

—„R-niui“ užkliuvo, kam „Iševių Draugas“ pasigailėjo užmušto Austrijos ipėdinio, nepasigailėjo jo užmušėjo, o ciesorių Praną Juozapa pavadinu nelaimingu.

Ką „Iševių Draugas“ — tą padarė visi rimtieji laikraščiai, pirmieviškų neišskiriant. Mums vis viena ką užmušai, ciesorių, jo ipėdini, ar šiaip jau žmogų—esi žmogžudžiu. Tik valdančio užmušimas labiau yra kenksmingas. Kokia nauda iš virš minėtos žmogžudystės? Ar Austrija likosi respublika? Ciesorių ir ipėdinių pakaks visad, nors pusę Austrijos išžudytum. Tuo tarpu ta žmogžudystė padarė neapsakomai daug blogo: blogi ir be to satikiai Austrijos su Serbija dar labiau pablogo ir padidino karo pavojų, patis užmušėjai padės savo galvas, šimtai nekaltų serbų kilus riaušėms sunkiai nekuntėjo. Džiaugties žmogžudyste paliekame „socialistams.“ Pranas Juozapas tikrai nelaimingas šeimynoje. Jo pati Elzbietta nudurta kaž koki pakvaisio italijono Šveicarijoj, jo vienatinis sunus Rudolfas irgi žmogžudžių nugalbytas, jo tikras brolis, Meksikos imperatorius Maksimilijonas, revuolucionierių imestas kalėjiman o paskiaus sušaudytas, jo brolvaiakis vienas žuvo be žinios, kiti nekaip su tėvu sutikdavo, dabar gi vienas irgi nužudytas. Tik „socialistai“ tokiai laimei gali pavydėti!...

Naujas sosto ipėdinis dar visai jaunas, turi sunų ir dukterį, labai drąsus ir tvirtas vyras, prie to iš persitikrinimo katalikas.

Censor.

Is seno darbininko atminimu.

Pradžia.—Jonas Puspadis, papasakojęs apie savo jaunystę ir kaip jis pažino savo žmoną, Marytę, aprašęs jos tėvus ir savo draugą Kazį, savo nusprendimą važiuoti į Ameriką, savo atsilankymą į Marytės darželį, atsisveikinimą su Maryte ir savo nusiminimą, tęsia toliau.

XV.—SUDIEV TĖVYNEI IR TĖVAMS!

Yra dalykų, kuriuos mės temokame priguliničiai apvertinti vien tada, kada jau jų nustajame. Prie tokių dalykų priguli mūsų tėvynė ir tėvai. Štai kad ir mane paėmus. Kol dar gyvenau savojoj tėvynėje ir tarpe savo tėvų, kas man buvo tėvynė, kas tėvai? Tėvynė—tuščias žodis, tėvai—saviעי žmonės ir tiek! O šiandieną, kad jau arti 20 metų praleidau toli nuo savo šalies, kad jau ir mano abudu tėvelių šaltos žemelės illsi, šiandieną už tuodu žodžiu nerastum man žodelio meilesnio!

Rodos visas pasaulis gražus, rodos visur ta pati saulutė šviečia, visur toki pati žolelė auga, tokie pat žmonės gyvena. O ir tas pats Škotijos kraštas, rodos, prie gražiausių pasaulij kraštų priskaitytas: čia turtingi miestai, augšti kalnai, ežerai miškėliais apaugę, neužmatoma jurių plotybė, palociai žolynais dailiai apsupti, žaliais krumeliais apso-dinti keliai ir kekeliai, pagalios visur tvarka, visur patogumai! Bet tas viskas man atrodo nieku prieš Lietuvą, kad ir vien gamtos teišpuošta: prieš jos žalias girias, kur paukšteliai visad čiulba, prieš jos plačius laukus, kur gražus siubuoja-linguoja javai, prieš jos apžėlusius dirvonus, kur gyvuleliai ganosi, prieš jos nelygia upių vaga išvingiuo-tas lankas, kur žiedų daugybė, prieš jos mėlyną dangų, kurs dieną šviesios saulutės aiskiai apšviestas, o naktį milijonais blizgančių žvaig-ždelių išdabintas!

Mano tėvynė! Atsisveikinant su tavimi nė nemaniau, kad taip didžiai tavęs pasiilgsiu, kad tave ir sapnuose regėsiu!...Bet šiandieną žinau, kad jokie kitų šalių puikumai man neišstengs tavęs pakeisti! Štai tuos visus puikius miestus, tuos gražius palocius, rodos, su džiaugsmu išmainyčiau ant aplūžusios, apruku-sios tėvų bakuželės, kurioj moty-nelė mane užaugino, kur užtai visad jaučiausi esant namie, tarpe savųjų, savo krašte. Meiliau, rodos, pasveikinčiau ir paprastą naginėtą žemaitį, neg tuos štai pasiputusius ponus: lietuvių krutinėje po miline sermėga plaka gyva ir jautri širdis, o pas tuos didžturčius širdies vietą užima apiekroneis! †

Kad ir nedaug man tereiškė žodis tėvynė, kad ir nelabai liudau jąją apleidžiant, tai visgi ne kiek buvo ir malonumo. O atsisveikinant su savo tėvais ir visai susigraudinau. Tėvynė, mat, žmogus dar kartais randi ir kitur, gi tėvų niekas ir niekad neatstos: su savaisiais atsi-sveikinai—kitų jau niekur neberasi! Gyvendamas su savo tėvais aš nė

†(Half-Crown—apie 1 r. 20 kap. verties sidabro piningas.)

netaikindavau jiems perdaug, kar-tais ir priešais pabambėdavau, ko delei kartkartėmis prisieidavo ir susipykti. Kol mažas buvau tai ir beržo košės neretai kliūdavo: mat tėvams ant manęs supykus aš turė-davau skausmą nukentėti. Ne-malonus tai budavo dalykai, šiandieną neapsiimčiau nuspręsti, kas verčiau: pantis, diržas, rykštė ar tiesiai delnas? Rodos kad pantis švelniausias, bet gero rankose ir jis rukštus! Paaugęs jau žinoma palikau perstambus skystai ryk-štelei, pagalios ir pergreitas, kad susenėjęs tėvas galėtų pasivyti: už-tekdamo ir to, kad istolo prikalbė-davo man nemalonumų. Tečiaus neatsižiurint į tokius nesusipratimus visados jausdavau, kad niekas visame pasaulyj manęs taip nemylī, kaip mano tėvai.

Štai man susirgus mano moty-nelė visas 5 mylias nešė mane nešė, idant aprinkus šaltinelij, kuris buvo pra-garsėjęs stebuklingu; sugrįžus na-muon ir man vis dar bekovoiant su mirčia per nakteles prie manęs budėdavo akių nesumerkdama. Kitą kartą po porcijos rykščių man vien apsimetus liga ir atgulus į lovą didžiai persigandusi matušė tuoj liepė persaukti iš lauko tėvą į pa-gelbą, o pati prisėdus prie lovos glostė mano galvą ir siulijo visokių gardumynų: ir medaus kaušą ir surio-sviesto ir prakepti kiaušinie-nės ar blynų. Aš didžiai savo pri-gavyste užgėdintas atsisakiau nuo visų tų gerybių ir pasistengiau pagyti pirma, neg tėvas prisiruošė pakinkyti furmanką. Tiesa, gal čia nemažai man pagelbėjo ir baimė ilgapeisio feldšerio!...

Iršos pasamdytai furmankai įva-žiavus į kiemą atėjo laikas tarti sudiev savo tėvams.

Matušė traukdama mane už ranko-vės į svirną be paliovos man kal-bėjo:—Joneli, neužmiršk tik mūsų, savo tėvų! Neužmiršk irgi Dievo, tai ir Dievas tave palaimins! Kas rytą-vakarelį kalbėk savo poterelius, neapsileisk suspavėdne, nesusidėk su ištvyrkeliais, nelaidyk piningų be reikalo, pasisergėk, kad kas kelyj neapvogtų! Štai tavo brolis norėtų į mokslus eiti, prigelbėk jam, kai galė-si. Viską kas reikalinga kelionėje jau sudėjau į ryšį...Beja, dar užmiršau... Eiva į kletį!" Tarusi tą įtraukė mane į vos mažu langeliu apšviestą svirnelį, apgrai-bė skrynioje ritinius ir ištraukusi iš ten sunkoką mazgelį įbraukė man jį į rankas. „Joneli, tarė, štai per visą savo gyvenimą dėjavu graši prie grašio, surio ne-atkandau, sviesto neparagavau. Maniau sau ant pakavonės ir už-dušinių pasilikti, ar tavo broliui einant į mokslą atiduoti...Bet dabar tau, vaikeli, atiduodu, imk, nes kelionėje tai pravers. Kai uždirbsi-

atiduosi...Tai mano visas skarbas, arti 20 rublių!"...

Miela mano moty-nelė! Štai šiandieną, po 20 metų, prisimenu aš sau, kaip tu sakydama man sudiev ap-kabinusi mane liejai graudžias ašaras...Prisimenu sau ir tavo anuos žodžius aukaujant man paskutinius skatikus, gi prisiminęs patsai ašarų suturėti negaliu. O vienok kaip ilgai tavo tuos žodžius turėjau pamiršęs! Ar aš pasirupinau tau gražinti tavo tokiu vargu surinktus grašius? Kaip gis! Pasirupinau! Ale jau tik tad, kad ašaros išbaigė griaužti tau akis, kada, desėtką tavo laiškų palikęs be jokio atsakymo, per kaimynus gavau pranešimą, jog tu jau amžinai atguliai po mediniu kryžiumi!...Tada, degdamas gėda, paėmiau tris svarus ir slaptai nuo savo draugų, kuriems pagelbėdavau išjuokti šventąjį tikėjimą, išsiunčiau gimtines klebonui, kad už tėvų dušias atlaikytų šv. Mišias...Tada irgi prašiau jo paliepti zakristijonui gyvomis gėlėmis kapelius ir medinį kryžių papuošti...Tada prisiminiau ir savo broli, kurs jau mokslus baigė ir mano pagelbos veik nereikalavo...

Mano tėvelis, kurį aš tankiau matydavau rustų, negu linksmą, savo papročiu mažai kalbėjo, laikėsi tyliai nusiminęs. Kada gi pasku-tinį kartą jam bučiavau ranką jis nususuko į šalį...

Įlipau į vežimą, kur jau sėdė-jo du kelionės draugu, kur jau buvo įkeltas mano sunkokas čemo-danas ir ryšys...Persižegnojau tėvų laiminamas...Ratai sugir-gždėjo, truktelėjo ir palengva pra-dėjo ridėti...Mano matušė žiurkštu užsidengė veidą...Mažas broliukas žlembė čia pat, o kitas švylypavo...Tėvas galvą nuleidęs žemai kaž ką mąstė...Ratai užsuko už kampo...Sulojo šuva...Migla tarsi pridengė man akis...Dar pro medžius matėsi šiaudinis stogas, baltas kaminas, antgalo ir tas pranyko...

Sudiev tėvynėi ir tėvams!

(Galas 1-os dalies.)

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

Craigneuk.—Netilpo del trukumo vietos ir delto, kad tas dalykas su-vartota Margumynams. Kitiems „R-nio“ plepalams atsakinėti ne-verta.

Kitiems—Sutrupinom del tru-kumo vietos Laikraštis mažas, o daug-reikalų.

KORESPONDENCIJOS.

Craigneuk.—10 Liepos. Blaivi-ninkų salėje buvo su prakalba kun. Šveistris. Paraginęs prisidėti lie-tuvius prie „Šv. Kazimiero Para-pijinės“ ir „Pašalpos“ draugijų plačiau aiškino apie blaivybės naudą ir girtuokliavimo kenksmingumą. Tarpe kitų dalykų privedė labai tinkamą prilyginimą, kaip tulas girtuoklis, regėjęs sapne tris žiurkes: vieną riebią-diktą, kitą aklą, o trečią visai suvargusią—sunnykusią, pasi-pasakėjo savo sapną šeimynai ir kaip vaikas jam sapną išaiškino:—Riebi ir stambi žiurkė—tai karčemos savininkas, kurs girtuoklių penimas,

akloji žiurkė—tai tu, tetė, kurs nematai kokį vargą neša gėrimas, o suvargęs žiurkiukas...tai mės, tavo pati ir vaikai, kurie nesame aprupinti priguliničiai.”—Prakalbos klausyti buvo susirinkęs diktokas bursy Craigneukiečių.

Kanauninkas Ritchie, šiek tiek pramokęs lietuvių kalbos ir atlikinė-jęs mums dvasiškus patarnavimus, o to delei mūsų gerbemas, jau ap-leidžia Craigneuką, persikeldamas į Glasgovo katedrą. A. Š.

Craigneuk (Lanarkshire.)—Čia užmanyta tvirti kooperativiška draugija valgomųjų daiktų sankro-vai užlaikyti. Tuo tikslu „Spin-dulio“ salėje laikyta bendros tarybos „Spinduliečių“, „Blaivinininkų“ ir „socialistų“. A. Š-kis.

Kooperacija gerai sutvarkyta-geras dalykas, tečiaus čia pigiai būtų galima apsieiti ir be „socija-listų“ Ne jų reikalinga pagelba, o jiems tik. Gyvenimas Lietuvoje, Amerikoj, Škotijoj ir tame pačiame „Spindulij“ parodė, kad bendra-vimas su „socialistais“ atneša vien pragaištį, neduodant nieko gero. Ar neverčiau butų juos palikti jiems patiems?—RED.

Douglas Park, Bellshill.—4 Liepos per vienas krikštynas pasigėrę 3 lietuviai bekilnodami bačką alaus savo spekų parodymui smarkiai susižeidė. Pasigėrusių štukos! Tas.

Bellshill.—10 Liepos „Blaivybės Draugija“ turėjo labai puikų vaka-rei—koncertą. Vaikeliai gražiai padeklamavo, padainavo ir pašoko. Zmonių buvo gerokas bursy. Tvar-ka užsilaiškė pavyzdinga. Narys.

Glasgow.—Kažkoks karčeminis „liudininku buvęs“ „R-nio“ No. 15 skundžia kun. Norbutą, kad jis nuo kokio ten lietuvių Glasgove už paliudijimą reikalavęs 30/, nors tas žmogelis į parapiją mokėjęs net 8 metus. Čia kalba tur but apie žinoma Glasgove pijuokelį, kurs kelioliką metų Škotijoj gyvenda-mas „mokėjo brangias algas ir už-laikė poniškai.“ Glasgovo karčemų savininkus, gi važiuodamas dabar į Lietuvą kreipėsi prie manęs prašant paliudijimo. Užklaustas kas jis toks ir ar prigulėjo prie bent kokios katalikų draugijos atsakė, kad taip, pritariant iš šalies dar kitam, gal but tam pačiam „liudininkui.“ Bet užklausus ten pat buvusių kolek-torių, kurie, kaip ant p.p. B. Sera-finas, Banis ir Baltrukevičius kolek-toriauja Glasgove jau daug metų—atsakė kad dabar neprigulįs, bet prigulėjęs prie parapijos prie kun. Čiuberki (visiems pijuokeliams bendras išsikalbavimas). Tada jam patariau bent už pastaruosius 1913 ir 14 metus, sulyg nutarimų ant mitingų atsisteisti su parapija per kolektorius ar per patį savę, pasta-ramjame karte mokant dvigubai, bet sumos imokėjimui ne skyriau ir nesitargavoju. Tada žmogelis pasi-sakė eisiąs pas rabino, ant ko mano atsakyta vien „Gali sau keliauti. Nereikėjo kunigo pirma, nereikia nė paliudijimo. Nežinau, ar pas katalikų kunigo jis vėliau gavo, ar pas rabino sau paliudijimą, jug žmogus nevaikštinėjęs bažnyčion gali kartais rabiną priimti už kuni-gą. Gal ir pas katalikų. Ypač kad anglų kunigai nepažįsta lietu-viškų karčeminų liudytojų ir tiki kožnam. Be abėjo, jog kunigui nė „socializmu“ nė „rabinu“, nė pri-klausimu prie karčemų nesigyrė.

Kunigai ir ant toliaus ne išdavi-nės paliudijimus nepriklausantiems prie parapijos, kurie jokios neturi

teisės iš kuaigo reikalauti sau patarnavimo, nes kunigas tarnauja ne niekur nepriklausantiems pjo-keliams, o tik savo parapijonims. Tušias to karčeminio liudininko pasigirimas; „mes kunigams algas mokam, mes juos užlaikom.“ Atsakimas čia: Ką jus beužlaikysit, kad vargiai pragėrimui turit.“ Tas pats liudytojas irgi tikriausiai prigulėjo prie parapijos „prie kun. Ciuberki“... Kun. J. Norbutas.

Glasgow.—Jaunieji blaivininkai surengė 4 Liepos savo vakarelių. Atvaidinta labai gražiai komedijėlė „Į mokslą“, pasakyta kelios deklamacijos ir padainuota kelios dainelės. Žmonių buvo pusėtinai, net iš toliau atvykusių. Labai maloniai persistatė maži vaikeliai geru atlikimu sau paskirtų rolių.

Balabošius.

Glengarnock (Ayrshire). 5 Liepos atsilankė pirmą kartą su pamaldomis kun. Šveistris. Žmonių į bažnyčią ir ant susirinkimo, kurs atsibuvo p. Valaičio, bute, atėjo nemažai. Kunigas Šveistris ragino žmones neapsileisti atlikime tikybinių priedermių ir draugijiniame gyvenime, pabarė tuos, ką patis neprisdėdami prie draugijų dar ir kitiems trukdo darbuotis. Ant susirinkimo kalbėjo apie Lietuvos draugijų kilimą, jų reikalingumą Škotijoje ir t.t. Kalba susirinkusiems patiko ir daugumas žadėjo išnaujo prisidėti prie „Šv. Kazimiero Parapijinės“, „Blaivybės“ ir daugelis ketino įsirašyti į „Katalikų Pašalpos Dr.“ Taip pat tartasi tokių „cingelių“ (neženotų), ką nepriguli prie jokių katalikiškų draugijų ir nepildo savo dvasiškų priedermių, nelaiykty ant ložės (kvateros). Tulas žmogelis užsipuolė ant nesančio čia kun. Norbuto, buk jis vietoj važiuoti pas ligonio į Glengarnocką, ejęs sau į salę, kad jis esat „prusas“, kadangi jo nenorėjęs priimti klebonas Hopwell. P. Valaitis ir kun. Šveistris paaiškino, kad užsipuldinėjimai neturi pamato. *Kirvakojuks.*

Užmėtinėjimas tikrai be pamato 1° Glengarnocko lietuviai per 1½ metų silpnai teprisidėdami, o antgalo per beveik metus visai neprisdėdami prie „Šv. Kazimiero Draugijos“, kuriai lietuviai kunigai tarnauja, jokios neturėjo teisės reikalauti, kad kunigas savo kaštu ir palikęs kitas savo priedermes važiuotų jų ligonių lankyti. Galėjo prašyti tik. 2° Tuokart lankiau Ayrshire lietuvių kolonijas su Velykinės išpažinčių klausymu ir pakvietimą—telegramą is Glengarnocko gavau beveik visa savaite vėliau. Tečiaus dasiklausęs, kad ligonis tebserga, jį aplankiau. Ar aš „prusas“—aiškinti neverta.

Kun. Norbuto prierasas.

Newtongrange (Midlothian)—Pas musų gėrimas labai madoj. prasi-geria kitas iki paskutinius. Daugumas laikraščius irgi neskaito. „Iš-eivių Draugo“ pareina apie 18 ek-zempliorių ir 1 „Draugo.“ Beto keli žmonės skaito dar „R-nį“ ir net „Šakę.“ Daugumas neskaito nieko. Neseniai mirė lietuvis J. Kazlau-ckas; likosi be skatiko našlė ir 4 vaikai. *Lietuvis.*

Stoneyburn (Linlithgowshire).—12 Liepos buvo čia su pamaldomis pirmą kartą kun. Šveistris. Žmonių priėjo palyginamai daug. Po pamaldų padaryta susirinkimas. Kun. Šveistris gražiai išdėstė Lietuvos draugijų kilimą, Škotijos draugijų, ypač „Blaivybės“ reikalingumą ir t.t. Kalba patiko visiems, tečiaus prie „Blaivybės“ tedrėjo tuoj prisidėti iš naujų tik viena moterelė. Kun. Šveistris žadėjo neužilgo vėl tą vietą atlankyti.

Per buvusiais pas J. Augulevičiaus laidotuves apsieita be svaigalų, kas prieš kelius metus Stoneybur'j negirdėta. Nors žmonių ir nebuvo tiek ant laidotuvių blaivių, kiek esti ant girtų, tai Dieviui garbės nesumažėjo. Verčiaus vienas blaivus maldininkas, neg šimtai girtų karkarynių. *Anghiakasis.*

Albanijoje pasidarė karšta karaliui Viedui. Iš vienos pusės sukilo patis albanai, kurie laimėjo daug mušių ir tikriausiai užims pačią sostinę, iš kitos pusės nuo Graikijos parubežio sukilo Epirotai (gyveną Albanijoje graikai). Pastarieji užėmė jau svarbų miestą Koritza, graso Valonai ir t.t. Albanijos valdytojas prašo pagalbos prieš savo pavaldinius pas svetimtaučius. stengiasi gauti 30 milijonų paskolą, tuo tikslu išsiuntė savo atstovą į Peterburgą, kur tikimasi rasti parėmimą.

Kanados valdžia nusprendė pašalinti iš šalies visus bedarbius, kurie neišgyveno dar valstijoje pilnų 3 jų metų, jei tie būtų sugauti kokiam pasikaltime.

Rėd.-leidėjas—Kun. J. Norbutas.

Shotts „Blaivybės Draugija“

28 RUGPJUČIO RENGIA

TEATRĄ VAKARĄ

Atvaidins puikią dramą:

„BLINDA, SVIETO LYGINTOJAS.“

Prašom kitas kuopas tą dieną vakarelių nedaryti.

Siuvu sulyg paskučiausių madų ir kiekvieno noro.

Teipogi

pardavinėju:

Auksinius ir sidabrinius laikrodėlius, lenciugėlius, šliubinius ir kitokius žiedus.

Turiu pardavimui maldaknygių ir giesmynelių (kantičkų)

Viską atlieku pigiai, greitai ir gerai.

MANO ADRESAS—

L. SERAFINAS,
67 OSWALD STREET,

(3 Up Back)

GLASGOW.

—) GERIAUSIA DOVANA (—)

draugams Lietuvoje, tai tikras lietuvių katalikų laikraštis

'DRAUGAS'

Draugas paduoda žinių iš viso pasaulio, nušviečia Amerikos lietuvių gyvenimą, suteikia daug skaitymo iš visuomenės gyvenimo, politikos ir literatūros ir yra geriausias draugas lietuviams darbininkams Amerikoje, Anglijoje ir Lietuvoje. Rusų cenzura „Draugą“ į Lietuvą inleidžia.

Draugas atsieina: Amerikoje: Metams \$2.00, pusei metų \$1.00; Lietuvoje: metams \$3.00, pusei metų \$1.50

Su visokiais reikalais adresuokite: **Draugas' Publishing Co.,** 1800 West 46th St., Chicago, Ill.

ATSKAITA.

Š.L. K. PAŠALPOS DRAUGIJOS už Balandį, Gegužį, ir Birželį.

	Įeigu.	Išlaidų.
Buvo turto nuo seniau ...	£168 11 3	...
Bellshill ...	19 1 0	£22 2 4
Craigneuk ...	10 4 5	9 18 5
Carfin ...	13 18 9	8 15 0
Burnbank ...	17 9 7	21 4 1
Blantyre ...	10 16 11	21 18 9
Hamilton ...	2 6 9	6 2 0
Viewpark ...	14 2 4	18 18 0
Uddingston ...	1 14 8	1 8 8
Holytown ...	5 11 4	7 4 0
Glasgow ...	5 0 2	...
Stoneyburn ...	8 5 7	12 5 4
Carnbroe ...	3 6 1	5 16 4
Coatbridge ...	3 18 11	4 2 0
Shotts ...	6 14 0	15 11 4
Palace ...	4 14 3	8 0 6
Calderbank ...	0 13 0	...
Bathgate ...	2 4 3	...
Auchinleck ...	2 3 1	...
Motherwell ...	2 4 3	0 12 0
Glengarnock ...	0 10 9	...
Alpine Terrace ...	3 4 10	7 4 0
Nuošimčių už įdėtus piningus	0 12 9	...

Įeigu £307 8 10

Smulkių išlaidų 1 7 1

Išlaidų išviso £173 9 10

Pabaigoj Birželio kasoj

liko Draugijos turto £133 19 0

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJINĖS DR. ATSKAITA

už Balandį, Gegužį ir Birželį.

	Įeigu.
Nuo seniau ...	£216 8 10
Auchinleck ...	0 13 0
Bathgate ...	0 6 0
Bellshill ...	22 16 6
Blantyre ...	9 12 6
Burnbank ...	15 10 0
Calderbank ...	0 15 6
Carfin ...	3 18 0
Carnbroe ...	1 16 0
Coatbridge ...	1 18 0
Craigneuk ...	4 15 6
Dalkeith ...	0 4 6
Fauldhouse ...	0 12 0
Glengarnock ...	0 0 0
Glasgow ...	24 17 6
Hamilton ...	6 4 0
Holytown ...	6 6 6
Mossend ...	6 10 0
Newtongrange ...	3 0 6
Palace ...	3 17 0
Shotts ...	6 17 6
Stevenston ...	2 9 0
Stoneyburn ...	4 4 0
Uddingston ...	4 14 0
View (Muir) Park ...	12 16 0
Greenock: p. Leliena ...	0 12 0

£361 14 4

Kunigui Norbutai algos £45 0 0

Kun. Šveistriui algos 16 0 0

Į Misijos fondą

Mossend'j ... 22 10 0

Į Misijos fonda Glasgowe 7 10 0

Kun. Šveistriui kelionei 15 0 0

Smulkios išlaidos ... 0 8 10

Viso labo £106 8 10

Draugijos turto liko £255 5s 6d

DAUGIAUSIAI

Naudingų ir žingeidžių žinių paduoda savaitinis laikraštis

'LIETUVA'

(SU PAVEIKSLAIS)

Kaina visiems metams Škotijoje ir Anglijoje 12 šil. 4 pen. (\$ 3.00).

Pareikalaukite, kad prisiųstų Jums vieną numerį už dyką.

Rašydami adresuokit taip:

LIETUVA,

3252 S. Halsted St., CHICAGO, ILL., U.S.A.

LIETUVIŠKAS SKRIPKORIUS.

Vedu orkestrą, grajus atlieku tikrai artistiška. Orkestra susideda iš 5 žmonių gerai išsilavinusių. Už atlošimą per vakarelius, vestuves ir t.t. emu pigiau, neg kiti, pav. žydai. Kreipties ypatingai ar per laišką.

A. RUPEIKA,

111 Norfolk Street, 2 up, S.S., Glasgow.

KIEKVIENAM LIETUVIUI ŽINOTINA, KAD

"KATALIKAS"

yra didžiausias ir vienas geriausių laikraščių visoj Amerikoje. Europoj kaštuoja metams \$3.00.

"KATALIKAS"

tarnauja plačiai visuomenei,—stovi už savo tautos ir darbininkų reikalus, paduoda indomiausias žinias, naudingiausias straipsnius ir skleidžia apšvietą.

1 numerį pasiūrėjimui siunčiame dovanai.

Siunčiant piningus ir laiškus padėkite šitokią adresą:

JONAS M. TANANEVIČIA,

"Kataliko" Leidėjas,

3249-53 So. Morgan Street, CHICAGO, ILL.

Bellshill Theatre

DAILIAUSI ir AIŠKIAUSI PAVEIKSLAI.

Vaidinimai du kartu kas vakarą ant 7 ir 9.

PI IOS KAINOS:

3d 6d ir 9d

Printed by J. A. WALKER, Bellshill, and Published by Rev. J. NORBUT Mossend Saturd 8th July, 1914.